PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

DELEGATURA w ŁODZI
Aleja Piłsudskiego 8
90-051 Łódź, P - 73
Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12
E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO/411-2/06/BR- Łódź, dnia 28 grudnia 2006 r.

DECYZJA Nr RŁO 42/2006

I. Na podstawie art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (jednolity tekst Dz. U. z 2005 r., Nr 244, poz. 2080; zm. w 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170, poz. 1217), oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172; Dz. U. z 2003 r., Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania antymonopolowego w związku z podejrzeniem nadużywania przez TOYA Spółka z o. o. z siedzibą w Łodzi, ul. Łąkowa 29, 90-554 Łódź, pozycji dominującej na lokalnym rynku usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych drogą sieci kablowej w Łodzi, polegającego na pobieraniu zróżnicowanych opłat abonamentowych za dostęp do tego samego pakietu programowego, w toku którego zostało uprawdopodobnione, że przedsiębiorca ten poprzez powyższe działanie naruszył art. 8 ust. 2 pkt 8 cytowanej wyżej ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na TOYA Spółka z o. o. z siedzibą w Łodzi, ul. Łąkowa 29, 90-554 Łódź, obowiązek zaniechania pobierania zróżnicowanych opłat abonamentowych za dostęp do tego samego pakietu programowego.

II. Na podstawie art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (j. t. Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 208; zm. w 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170, poz. 1217) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172; Dz. U. z 2003 r., Nr 6 poz. 68),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

określa się termin wykonania przez TOYA Spółka z o. o. z siedzibą w Łodzi, ul. Łąkowa 29, 90-554 Łódź, nałożonego zobowiązania do dnia 15 lutego 2007 r.

III. Na podstawie art. 11a ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (j. t. Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 208; zm. w 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170, poz. 1217,) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości

miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172; Dz. U. z 2003 r., Nr 6 poz. 68),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na TOYA Spółka z o. o. z siedzibą w Łodzi, ul. Łąkowa 29, 90-554 Łódź, obowiązek złożenia w terminie do dnia 28 lutego 2007 r. informacji o stopniu realizacji nałożonego zobowiązania.

Uzasadnienie

Dnia 22 lutego 2006 r. na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (jednolity tekst Dz. U. z 2005 r., Nr 244, poz. 2080; zm. w 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170, poz. 1217 – zwanej dalej „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów"), oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172; Dz. U. z 2003 r., Nr 6 poz. 68), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej „Prezesem Urzędu") działając z urzędu wszczął postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem nadużywania przez TOYA Spółka z o. o. z siedzibą w Łodzi, ul. Łąkowa 29, 90-554 Łódź (zwaną dalej „TOYA Spółka z o.o. w Łodzi" lub „Spółka") pozycji dominującej na lokalnym rynku usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych drogą sieci kablowej w Łodzi, polegającego na pobieraniu zróżnicowanych opłat abonamentowych za dostęp do tego samego pakietu programowego, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 8 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dowód: karta nr 1).

Podstawę wszczęcia postępowania stanowiły zgłaszane w 2005 r. i na początku 2006 r. skargi konsumentów na pobieranie przez TOYA Spółka z o.o. w Łodzi za dostęp do tego samego pakietu programowego zróżnicowanych opłat abonamentowych uzależnionych od miejsca zamieszkania abonenta.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania TOYA Spółka z o.o. w Łodzi, w piśmie z dnia 21 marca 2006 r. (dowód: karty od nr 13 do nr 61) przekazała szczegółowe informacje o wysokości pobieranych miesięcznych opłat abonamentowych oraz o promocjach, które były lub są stosowane na terenie Łodzi, w tym o czasie trwania promocji, o obszarach objętych promocją, o przedmiocie promocji i o wysokości miesięcznych opłat abonamentowych na obszarach objętych promocją.

Jednocześnie w piśmie, o którym mowa wyżej TOYA Spółka z o.o. w Łodzi zgłosiła wniosek o ograniczenie prawa wglądu w materiał dowodowy. Wniosek ten Spółka podtrzymała w piśmie z dnia 19 czerwca 2006 r. (dowód : karta nr 86). Prezes Urzędu dnia 23 czerwca 2006 r. postanowieniem nr RŁO-2/411-2/06 odmówił uwzględnienia wniosku TOYA Spółka z o.o. w Łodzi o ograniczenie prawa wglądu w przedłożony przez tego przedsiębiorcę materiał dowodowy. W uzasadnieniu Prezes Urzędu wskazał, że postępowanie zostało wszczęte z urzędu, co skutkuje brakiem innej niż Prezes Urzędu strony, która mogłaby mieć wgląd w zebrany w postępowaniu materiał dowodowy. Postanowienie doręczono Spółce dnia 27 czerwca 2006 r. TOYA Spółka z o.o. w Łodzi nie wniosła zażalenia na postanowienie.

Pismem z dnia 31 lipca 2006 r. TOYA Spółka z o.o. w Łodzi poinformowała Prezesa Urzędu, że stosowane dotychczas promocje zostaną zakończone dnia 31 grudnia 2006 r. (dowód : karta nr 192) a w piśmie z dnia 30 października 2006 r. złożyła wniosek o wydanie

decyzji w trybie art. 11a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dowód : karta nr 206).

W trakcie prowadzonego postępowania TOYA Spółka z o.o. w Łodzi nie kwestionowała zarzutu stosowania praktyk zawartych w postanowieniu o jego wszczęciu. W pismach kierowanych do Prezesa Urzędu Spółka uzasadniała konieczność stosowania zróżnicowanych miesięcznych opłat abonamentowych za dostęp do tego samego pakietu programowego nieuczciwą konkurencją z jaką spotyka się ze strony stowarzyszeń telewizji kablowej działających na terenie Łodzi. Zdaniem TOYA Spółka z o.o. w Łodzi z informacji zawartych na stronach internetowych niektórych stowarzyszeń - przykładowo na stronie Stowarzyszenia TV-sat 364-Start (www.widzew.net) lub stowarzyszenia STK Retsat (www.retsat1.com.pl) - wynika, że stowarzyszenia te prowadzą nie zarejestrowaną działalność gospodarczą reklamując swoje usługi, występując z ofertami i cennikiem, stosując wzorce umów o świadczenie usług i wzory oświadczeń o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem (dowód: karta nr 194). Jako dowód nieuczciwej konkurencji ze strony stowarzyszeń Spółka przedłożyła kopię pisma skierowanego w tej sprawie do Ministerstwa Finansów przez Ogólnopolską Izbę Gospodarczą Komunikacji Elektronicznej (dowód: karty nr od 195 do nr 197).

Pismem z dnia 28 listopada 2006 r. (dowód : karta nr 234) TOYA Spółka z o.o. w Łodzi uznała zarzut nadużywania pozycji dominującej zawarty w postanowieniu o wszczęciu postępowania za zasadny i zobowiązała się do zaniechania pobierania zróżnicowanych miesięcznych opłat abonamentowych za dostęp do tego samego pakietu programowego w terminie do dnia 15 lutego 2007 r.

Prezes Urzędu ustalił co następuje:

TOYA Spółka z o.o. w Łodzi jest spółką prawa handlowego – spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000062796 (dowód: odpis aktualny z KRS, karty od nr 91 do nr 96). Przedmiotem działalności Spółki jest wykonywanie pozostałych instalacji elektrycznych, telefonia stacjonarna i telegrafia, transmisja danych i teleinformatyka, telewizja kablowa, pozostałe usługi telekomunikacyjne, wynajem nieruchomości na własny rachunek, reklama, rozpowszechnianie filmów i nagrań wideo, działalność radiowa i telewizyjna (dowód: karta nr 94).

TOYA Spółka z o.o. w Łodzi jest operatorem szerokopasmowej sieci kablowej zbudowanej w oparciu o technologię HFC (*hybryd fiber coax)* oznaczającą gwiaździstą strukturę połączeń światłowodowych wraz z krótkimi odcinkami magistral opartych na kablach koncentrycznych, łączących węzły światłowodowe z abonentem, w technice 862 MHz, z kanałem zwrotnym. Struktura sieci opiera się o krąg optyczny zapewniający redundancje[1] kluczowych traktów. Całość sieci objęta jest systemem monitoringu służącym zarówno zapewnieniu jej bezpieczeństwa, jak i bezawaryjności działania. Stosowana przez TOYA Spółka z o.o. w Łodzi technologia sieci telewizji kablowej umożliwia każdemu abonentowi dostęp do pełnej oferty programowej Spółki na całym obszarze Łodzi na tych samych warunkach technicznych (dowód: karta 191).

---

[1] Redundancja (łac. *redundantia – powódź*, *nadmiar*, *zbytek*), inaczej *nadmiarowość* w stosunku do tego, co konieczne lub zwykłe. Określenie może odnosić się zarówno do nadmiaru zbędnego lub szkodliwego, niecelowo zużywającego zasoby, jak i do pożądanego zabezpieczenia na wypadek uszkodzenia części systemu. W inżynierii redundancję stosuje się w celu zmniejszenia prawdopodobieństwa załamania pracy systemu jako duplikację krytycznych jego elementów. W systemach, w których w przypadku awarii zagrożone jest życie ludzi, niektóre części występują potrójnie. W konstrukcjach takich jak samoloty używające całkowicie skomputeryzowanego systemu sterowania – *fly-by-wire* – element generujący błędną decyzję zostaje przegłosowany przez dwa pozostałe. Inna możliwość to równoległa praca trzech komponentów, ponieważ oczekuje się, że jeśli awarie podsystemów będą rzadkie i niezależne w każdym, to prawdopodobieństwo jednoczesnej awarii trzech jest znikomo małe. *Źródło :* http://pl.wikipedia.org/wiki/Redundancja

Na podstawie informacji o ilości abonentów posiadanych przez poszczególnych operatorów sieci telewizji kablowych zebranych w postępowaniu wyjaśniającym nr RŁO-400-00033/06 wszczętym w celu wstępnego ustalenia, czy na lokalnym rynku usług radia i telewizji kablowej w województwach łódzkim i świętokrzyskim nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegające na wprowadzeniu podwyżek cen usług uzasadnionych koniecznością odprowadzania określonych kwot na Polski Instytut Sztuki Filmowej, Prezes Urzędu stwierdził, że na dzień 1 stycznia 2006 r. udział TOYA Spółka z o.o. w Łodzi na rynku usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych drogą sieci kablowej w Łodzi przekraczał 40 %.

TOYA Spółka z o.o. w Łodzi oferuje swoim abonentom wykonanie usługi dostarczania programów telewizyjnych w 3 pakietach programowych. Od 1 stycznia 2006 r. opłaty abonamentowe za wykonanie tej usługi wynosiły :

- pakiet „Podstawowy" za opłatą abonamentu miesięcznego w wysokości 40,90 zł.,
- pakiet „Mini" za opłatą abonamentu miesięcznego w wysokości 25,50 zł.,
- pakiet „Socjalny" za opłatą abonamentu miesięcznego w wysokości 5,50 zł.

(dowód: karta nr 23).

Od abonentów zamieszkałych na terenie niektórych dzielnic, osiedli mieszkaniowych lub nawet ulic w ramach dzielnic lub osiedli w Łodzi Spółka pobiera niższe miesięczne opłaty abonamentowe za wykonanie usługi dostarczenia programów telewizyjnych w pakietach programowych „Podstawowym" i „Mini". Rejony miasta, w tym nazwy ulic, oraz wysokość miesięcznych opłat abonamentowych za ww. pakiety programowe obowiązujących w styczniu 2006 r. w wysokości niższej niż wymienione wyżej zawiera poniższa tabela.

Tabela nr 1

Lp.	Rejon Łodzi	Wysokość opłaty za styczeń 2006 za pakiet :	
		„Podstawowy"	„Mini"
1	**Osiedla „Sienkiewiczowskie", „Słowińskie", „70-Lecia Odzyskania Niepodległości" – ulice :** Longinusa Podbipięty, Maćka z Bogdańca, Zakładowa, Wojewódzkiego, Ketlinga, Jagienki, Oleńki Bilewiczówny, Cynarskiego.	23,90 zł	Brak abonentów
2	**Osiedle „Retkinia-Północ" – ulice:** Armii Krajowej, Kusocińskiego, Popiełuszki, Wyszyńskiego.	19,90 zł.	9,90 zł.
3	**Osiedle :Hufcowa" – ulice:** Kusocińskiego, Armii Krajowej, Retkińska, Wyszyńskiego.	19,90 zł.	9,90 zł.
4	**Osiedle „Sympatyczna" – ulice:** Armii Krajowej, Retkińska, Wyszyńskiego, Maratońska.	19,90 zł.	9,90 zł.
5	**Osiedle „Piaski" – ulice:** Bandurskiego, Retkińska, Kusocińskiego, Wyszyńskiego.	15,50 zł.	Brak abonentów
6	**Osiedle „Chojny" – ulice:** Chóralna, Kurczaki.	23,90 zł.	15,50 zł.
7	**Osiedle „Dąbrowa" – ulice:** Dąbrowskiego, Kossaka, Rodakowskiego, Tatrzańska, Leśmiana, Felińskiego, Ejsmonda, Gojawiczyńskiej, Staffa, Felińskiego.	15,50 zł.	15,50 zł.
8	**Osiedle „Dąbrowa" – ulice:** Rydla, Deotymy, Bałuckiego, Felińskiego, Broniewskiego, Kruczkowskiego.	23,90 zł.	15,50 zł.

Źródło : opracowanie własne na podstawie materiałów nadesłanych przez TOYA Spółka z o.o. w Łodzi (dowód: karty od 23 do 33).

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że Spółka wprowadzała obniżone miesięczne opłaty abonamentowe w różnych terminach począwszy od 2000 r. i pobieranie obniżonych opłat trwa nadal (dowód: karta 193) co oznacza, że ma ono charakter trwały.

W ramach promocji swoich usług Spółka stosuje również czasowe (trwające od jednego do kilku miesięcy) obniżenia miesięcznych opłat abonamentowych dla abonentów zmieniających pakiet programowy na wyższy, dla abonentów podpisujących umowę po raz pierwszy lub byłych abonentów ponownie podpisujących umowę (dowód: karty od 23 do 33).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów należy do dziedziny prawa publicznego. W świetle art. 1 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów celem regulacji w niej przyjętej jest zapewnienie rozwoju konkurencji, ochrona przedsiębiorców narażonych na stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i ochrona interesów konsumentów. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 29 maja 2001 r., sygn. akt I CKN 1217/98) publicznoprawny charakter ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów powoduje, że znajduje ona zastosowanie wówczas, gdy jest zagrożony lub naruszony interes publiczny, polegający na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku gospodarczego.

Wymienione w art. 1 cele ustawy zostały określone jako równorzędne co sprawia, że praktyki ograniczające konkurencję obejmują nie tylko te, które godzą w konkurencję, ale również te, które podejmowane przez przedsiębiorców posiadających pozycję dominującą, nie godząc wprost w konkurencję, naruszają interesy innych uczestników rynku. Praktyki ograniczające konkurencję można zatem podzielić na praktyki antykonkurencyjne, wywierające bezpośredni wpływ na stan lub rozwój konkurencji i interesy konkurencyjne innych przedsiębiorców oraz praktyki eksploatacyjne, których efektem lub celem jest naruszenie innych niż konkurencyjne interesów uczestników rynku. W przypadku praktyk eksploatacyjnych bezpośrednim celem lub skutkiem działań przedsiębiorców jest wykorzystanie istniejącej przewagi nad kontrahentami i konsumentami. Ustawa zatem w odniesieniu do przedsiębiorców chroni konkurencję, a w odniesieniu do konsumentów ich interesy jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym. W rozstrzyganych przez Prezesa Urzędu postępowaniach zasadnym jest zatem ustalenie, czy nastąpiło naruszenie interesu publicznoprawnego.

Źródłem działań podejmowanych przez TOYA Spółka z o.o. w Łodzi będących przedmiotem zarzutu postawionego w niniejszym postępowaniu jest jej siła rynkowa. Dla stwierdzenia naruszenia interesu publicznego wystarczające jest dowolne nadużycie siły rynkowej w relacjach ze słabszymi uczestnikami rynku, bowiem już sam fakt nadużycia posiadanej pozycji dominującej na rynku narusza interes publiczny. O publicznym charakterze tej sprawy przesądza fakt, że skutki działań podejmowanych przez TOYA Spółka z o.o. w Łodzi w zakresie wysokości pobieranych miesięcznych opłat abonamentowych za wykonanie usługi dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych drogą sieci kablowej dotyczą sfery interesów szerokiego kręgu wszystkich obecnych jak również i potencjalnych odbiorców tej usługi. W wyroku z dnia 24 stycznia 1991 r. w sprawie Amr 8/90 (Wokanda 1992/39) Sąd Antymonopolowy podkreślił, że naruszenie interesu publicznoprawnego może mieć przykładowo miejsce, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku. Podobne stanowisko w tej kwestii zajął Sąd Najwyższy (por. przykładowo uzasadnienia wyroków z dnia 29 maja 2001 r. w sprawie I CKN 1217/98, OSNC 2002 r., z. 1, poz. 13, czy wyrok z dnia 28 stycznia 2002 r., I CKN 112/99, OSNC 2002 r., z. 11, poz. 144), który interes publiczno-prawny konfrontował z interesem indywidualnym.

Tym samym postępowanie w niniejszej sprawie było zasadne i konieczne z punktu widzenia ochrony interesu publicznego.

Na podstawie art. 11a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania antymonopolowego zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych we wniosku lub będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu – że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 5 lub art. 8 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców, któremu jest zarzucane naruszenie zakazu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może w drodze decyzji zobowiązać przedsiębiorcę lub związek przedsiębiorców do wykonania tych zobowiązań. W przedmiotowym postępowaniu antymonopolowym TOYA Spółce z o.o. w Łodzi został postawiony zarzut naruszenia art. 8 ust. 2 pkt 8 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców, a art. 8 ust. 2 pkt 8 wymienia działania przedsiębiorcy stanowiące nadużywanie tej pozycji jako podział rynku według kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych. Do uprawdopodobnienia, że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 8 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów niezbędnym jest wykazanie, że przedsiębiorca posiada pozycję dominującą na rynku właściwym oraz uprawdopodobnienia, że nadużywa tej pozycji.

Zgodnie z art. 4 pkt 8 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości uznawane są przez ich nabywców za substytuty oraz oferowane są na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. Pojęcie towarów obejmuje rzeczy, jak również energię, papiery wartościowe i inne prawa majątkowe, usługi, a także roboty budowlane (art. 4 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Nadużywanie pozycji dominującej, którego dotyczy powołany wyżej przepis, ujawnia się na rynku właściwym. Dominacja rynkowa nie występuje przy tym na rynku pojmowanym ogólnie (w znaczeniu ekonomicznym), rozumianym jako ogół stosunków zachodzących między podmiotami uczestniczącymi w procesach wymiany towarowej. Zatem stwierdzenie, czy przedsiębiorca posiada pozycję dominującą, będzie w ostatecznym rachunku determinowane przez ustalenie rynku, na jakim określona praktyka ma miejsce (por.: wyroki SOKiK z dnia 26 października 1994 r., sygn. akt XVII Amr 24/94, oraz z dnia 21 stycznia 1998 r., sygn. akt XVII Ama 55/97).

Przy wyznaczaniu rynku właściwego niezbędne jest zatem uwzględnienie szczególnych cech danego produktu (wyodrębnienie rynku produktowego) oraz określenie obszaru, na którym jest on dystrybuowany i gdzie warunki konkurencji są wystarczająco jednorodne (wyodrębnienie rynku geograficznego). Natomiast wyodrębnienie rynku produktowego wiąże się z uwzględnieniem szczególnych cech danego produktu (usługi). W świetle powołanej wyżej definicji ustawowej rynku właściwego, jego aspekt produktowy odnosi się do rynku towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty.

Przedmiotem działalności TOYA Spółki z o.o. w Łodzi jest świadczenia różnego rodzaju usług. W przedmiotowej sprawie, z uwagi na charakter stawianego zarzutu, związanego z działalnością Spółki w zakresie usługi dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych drogą sieci kablowej, ocenie podlegają wyłącznie zachowania podejmowane w zakresie świadczenia usług telewizji kablowej rozumianych jako

dostarczanie konsumentom programów telewizyjnych w pakietach programowych w postaci sygnału audio-wizualnego rozprowadzanego drogą sieci kablowej.

Rynkiem produktowym w przedmiotowym postępowaniu jest rynek usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych rozprowadzanych drogą sieci kablowej. Dla odbiorców programów telewizyjnych w pakietach programowych transmitowanych siecią kablową usługa ta nie posiada substytutów, z powodu znikomego kosztu dostępu do tej usługi (koszt podłączenia do sieci tylko 1,07 zł – dowód: karta nr 23) w porównaniu z kosztem dostępu do usług takiego samego rodzaju świadczonych przez operatorów platform cyfrowych (CANAL+ i CYFRA+ - gdzie dostęp do sygnału uzależniony jest od zakupu lub dzierżawy dekodera, anteny satelitarnej i odbiornika sygnału satelitarnego, jak również wymaga uiszczenia opłaty aktywacyjnej). Z tych samych powodów nie stanowią substytutu tej usługi zestawy do indywidualnego odbioru telewizji satelitarnej. Stanowisko to zostało potwierdzone w wyroku Sądu Najwyższego sygn. akt I CKN 408/01 z dnia 24 czerwca 2003 r. i w wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów sygn. akt AmA 12/01 z dnia 2 kwietnia 2001 r.

Uwzględniając powyższe, Prezes Urzędu stwierdził, że w niniejszym postępowaniu rynkiem produktowym jest rynek usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych drogą sieci kablowej. Usługi te świadczą operatorzy sieci telewizji kablowej.

Drugim niezbędnym elementem rynku właściwego jest jego wymiar geograficzny, co przesądza o konieczności wskazania obszaru, na którym warunki konkurencji, mające zastosowanie do określonych towarów, są jednakowe dla wszystkich konkurentów. Definicja ustawowa każe odnosić rynek geograficzny do obszaru, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Określając wymiar geograficzny rynku właściwego w niniejszej sprawie Prezes Urzędu wziął pod uwagę charakter działalności prowadzonej przez TOYA Spółka z o.o. w Łodzi, polegającej na świadczeniu usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych drogą sieci kablowej. Okoliczność ta przesądza o konieczności wyznaczenia granic rynku geograficznego w oparciu o zasięg terytorialny sieci Spółki. Prawidłowość takiego zdefiniowania rynku znajduje również oparcie w orzecznictwie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów[2].

Prezes Urzędu uznał, że w aspekcie geograficznym, uwzględniając technologię i strukturę budowy sieci obejmującej swoim zasięgiem teren całego miasta Łodzi oraz emisję sygnału telewizyjnego z jednej stacji nadawczej jednocześnie do wszystkich abonentów, w niniejszej sprawie mamy do czynienia z rynkiem lokalnym, obejmującym obszar Łodzi.

Reasumując, za rynek właściwy w przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu uznał lokalny rynek usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych drogą sieci kablowej w Łodzi. Na tym rynku TOYA Spółka z o.o. w Łodzi świadczy usługi polegające na dostarczaniu konsumentom programów telewizyjnych w postaci sygnału audio-wizualnego rozprowadzanego drogą sieci kablowej.

Ustalając, czy na rynku właściwym TOYA Spółka z o.o. w Łodzi posiada pozycję dominującą, Prezes Urzędu kierował się definicją zawartą w art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z powołanym przepisem, przez pozycję dominującą rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym stopniu niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się przy tym, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

[2] Por. m.in.: wyrok SOKiK z dnia 6 grudnia 2000 r. (sygn. akt AmA 101/99).

Z ustaleń dokonanych w czasie prowadzonego postępowania wynika, że udział TOYA Spółka z o.o. w Łodzi w rynku właściwym wyliczony w oparciu o liczbę abonentów korzystających z usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych drogą sieci kablowej kształtuje się na poziomie (punkt 1 załącznika nr 1 do decyzji, zawierającego informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa), a zatem przekracza próg 40 %, z którym ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów wiąże domniemanie posiadania przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku właściwym.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Prezes UOKiK stwierdził, że TOYA Spółka z o.o. w Łodzi ma pozycję dominującą na lokalnym rynku dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych drogą sieci kablowej w Łodzi.

Sam fakt posiadania pozycji dominującej nie stanowi jeszcze naruszenia prawa. Bezprawne jest dopiero nadużywanie przez przedsiębiorcę takiej pozycji. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów zakazuje nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców (art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów), uznając takie działanie za praktykę ograniczającą konkurencję. Jednym z zakazanych przejawów nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym jest, stosownie do art. 8 ust. 2 pkt 8 cytowanej wyżej ustawy podział rynku według kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych.

TOYA Spółka z o.o. w Łodzi jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z tym przepisem za przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178; z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193; z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643; z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112; z 2003 r. Nr 86, poz. 789, Nr 128, poz. 1176 i Nr 217, poz. 2125; z 2004 r. Nr 54, poz. 535, Nr 91, poz. 870 i Nr 173, poz. 1808; z 2006 r. Nr 144, poz. 1043) uznaje się osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808), ustawa z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej straciła moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1807 ze zm.). Z kolei, przepis art. 86 tej ustawy stanowi, że ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o przepisach ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej, należy przez to rozumieć właściwe przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

TOYA Spółka z o.o. w Łodzi ma osobowość prawną i jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w rejestrze przedsiębiorców.

W przedmiotowym postępowaniu antymonopolowym Spółce postawiony został zarzut stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 8 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych drogą sieci kablowej w Łodzi, poprzez podział rynku według kryteriów terytorialnych co objawia się pobieraniem zróżnicowanych miesięcznych opłat abonamentowych za dostęp do tego samego pakietu programowego. Jako przedsiębiorca o pozycji dominującej na rynku właściwym, TOYA Spółka z o.o. w Łodzi powinna zasadniczo bez narażania się na zarzut

nadużywania pozycji dominującej, stosować takie same ceny w stosunku do wszystkich odbiorców swoich usług na rynku właściwym. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem antymonopolowym, różnicowanie cen musi mieć uzasadnienie ekonomiczne. Różnicowanie cen może mieć miejsce, jednak jego kryteria powinny być jednolite dla wszystkich kontrahentów (*por. St. Gronowski, Ustawa Antymonopolowa. Komentarz. C.H. BECK, Warszawa 1996, s.127*).

W przeprowadzonym postępowaniu Prezes Urzędu ustalił, że TOYA Spółka z o.o. w Łodzi pobiera od swoich abonentów zróżnicowane miesięczne opłaty abonamentowe za dostarczenie programów telewizyjnych w tym samych pakietach programowych drogą sieci kablowej . Abonenci zamieszkali w rejonach Łodzi wymienionych w Tabeli Nr 1 otrzymują sygnał telewizyjny takiej samej jakości, z tej samej stacji czołowej, w ramach tej samej sieci i w takich samych pakietach programowych a ponoszą opłaty abonamentowe w wysokości niższej niż abonenci zamieszkali w pozostałych rejonach miasta. Dodatkowo również opłaty ponoszone przez abonentów wymienionych tabeli Nr 1 są zróżnicowane w ramach tego samego pakietu programowego. Takie różnicowanie odbiorców ze względu na rejon zamieszkania może stanowić przejaw nadużywania przez tego przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku właściwym poprzez jego podział według kryterium terytorialnego, ponieważ TOYA Spółka z o.o. w Łodzi nie podała ekonomicznego uzasadnienia do pobierania począwszy od 2000 r. i nadal, znacznie obniżonych miesięcznych opłat abonamentowych od stałych abonentów zamieszkałych w rejonach Łodzi wymienionych w Tabeli nr 1.

Tym samym została spełniona przesłanka uprawdopodobnienia, że TOYA Spółka z o.o. w Łodzi nadużywa pozycji dominującej na lokalnym rynku usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych drogą sieci kablowej w Łodzi i narusza zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 8 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj. zakaz podziału rynku właściwego według kryterium terytorialnego.

W toku postępowania antymonopolowego TOYA Spółka z o.o. w Łodzi w piśmie z dnia 22 listopada 2006 r. uznała zarzut nadużywania pozycji dominującej zawarty w postanowieniu o wszczęciu postępowania za zasadny i zobowiązała się do zaniechania pobierania zróżnicowanych opłat za usługę dostarczenia programów telewizyjnych w tym samym pakiecie programowym droga sieci kablowej w różnych rejonach Łodzi w terminie do dnia 15 lutego 2007 r.

Prezes Urzędu uznał, że ww. zobowiązanie Spółki doprowadzi do zapobieżenia wskazanym naruszeniom art. 8 ust. 2 pkt 8 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów .

Wobec spełnienia przesłanek koniecznych do wydania decyzji w oparciu o art. 11a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Stosownie do art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu zobowiązał TOYA Spółka z o.o. w Łodzi do wykonania podjętych zobowiązań do dnia 15 lutego 2007 r.

Stosownie do art. 11a ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu nałożył na TOYA Spółka z o.o. w Łodzi obowiązek złożenia w terminie do dnia 28 lutego 2007 r. informacji o stopniu realizacji zobowiązań. Termin ten należy uznać za wystarczający z uwagi na charakter zobowiązań i stopień trudności ich wykonania.

Na podstawie art. 11a ust. 4 Prezes Urzędu odstąpił od nałożenia na TOYA Spółka z o.o. w Łodzi kary pieniężnej.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479^{28} § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatury w Łodzi.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów

Dyrektor Delegatury w Łodzi

Iwona BIELSKA

Otrzymuje:

TOYA Spółka z o. o.
90-554 Łódź, ul. Łąkowa 29